

SXEDIO.J20

15.8.1958: ΚΟΡΥΦΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝΩ ΠΑΙΡΝΕΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΜΕΤΑΞΥ ΕΟΚΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Στα μέσα του **1958** με την ΕΟΚΑ να συγκρούεται, ακόμα και ένοπλα με την Αριστερά και τις δολοφονίες πολλών από αυτούς σε θλιβερά επεισόδια τα οποία πρόσθεταν στην κρίση των σχέσεων των δύο παρατάξεων.

Στις **18 Αυγούστου 1958** η ΠΕΚΑ σε ένα φυλλάδιο της με τίτλο "η στάσις των κομμουνιστών έναντι του εθνικού μας ζητήματος αποκαλύπτεται διά μίαν ακόμη φοράν υστερόβουλη", έγραφε:

"Ο κάθε τίμιος Έλλην πατριώτης δι' εν πράγμα πρέπει να είναι πέραν πάσης αμφιβολίας βέβαιος ότι κομμουνισμός και πατριωτισμός είναι πράγματα ασυμβίβαστα και ότι οι κομμουνισταί δεν μπορούν να γίνουν ποτέ εθνικισταί διότι απλούστατα ο κομμουνισμός αντιστρατεύεται το Έθνος, αυτές είναι βασικές αρχές τες οποίες πρέπει ο κάθε ένας να έχη υπ' όψιν του διά να μη πίπτη εις την παγίδα των καιροσκόπων τσαρλατάνων που σε κάθε περίστασιν φορούν και μίαν μάσκαν.

Τελευταίως όταν άρχισαν τες θηριώδεις σφαγές των οι Τούρκοι και οι κομμουνισταί είδαν πως ο λαός θα τους εθεώρει ανοιχτά ως συνεργάτες και συνενόχους των Αγγλοτούρκων αν συνέχιζαν την προηγουμένην προδοτικήν τακτικήν των, την ανάγκην φιλοτιμίας ποιούμενοι, για να μη εξαφανιστούν όλως διόλου από την πολιτικήν κονίστραν, αναγκάσθησαν να βγάλουν ως ΑΚΕΛ ένα φυλλάδιο και αφού έκαμαν μίαν νερόβραστην και άθλιαν εισαγωγήν από σαπουνόφουσκες κατέληγαν να πουν στον κυπριακόν λαόν ότι... εξουσιοδοτούν ως μόνον εκπρόσωπον του κυπριακού λαού τον Εθνάρχην Μακάριον για να διαπραγματευθή με την αγγλικήν Κυβέρνησιν και τον Αγγλον Κυβερνήτη προς λύσιν του κυπριακού

ζητήματος.

Δηλαδή, παρ' όλων τον ηθικών εξαναγκασμών που τους επέβαλαν τα γεγονότα δεν ηθέλησαν ανεπιφύλακτα να αναγνωρίσουν ως μόνον εκπρόσωπον του κυπριακού λαού τον Εθνάρχη αλλ' απλώς τον εξουσιοδοτούσαν. Η διαφορά είναι ουσιώδης και προδίδει εις το βάθος την κομμουνιστικήν υστεροβουλίαν και απάτην, έγκειται δε εις τούτο ότι αναγνώρισις σημαίνει μόνιμον κατάστασιν, ενώ εξουσιοδότησις σημαίνει μίαν προσωρινήν διευθέτησιν την οποίαν δύνανται να αποσύρουν αργότερον, όποτε θέλουν. Οτι δε σκοπίμως χρησιμοποίησαν την λέξιν "εξουσιοδοτώ" και όχι το "αναγνωρίζω" (οι κομμουνισταί δεν κάμνουν τίποτε το τυχαίον) φαίνεται από την σημερινήν στάσιν των και τους όρους τους οποίους θέτουν διά να προσχωρήσουν εις το Ενιαίον Αρραγές Εθνικόν Μέτωπον, ΕΑΕΜ.

Ελέχθη εις τους αρχηγούς των κομμουνιστών υπό των ΕΑΕΜ: Το ότι ανεγνώρισατε (είπαμεν ότι δεν τον ανεγνώρισαν αλλ' απλώς τον εξουσιοδότησαν αλλά τους ετέθη κατ' αυτόν τον τρόπον διά να διευκολυνθούν εις την προσχώρησιν των εις το ΕΑΕΜ) ως μόνον εκπρόσωπον του κυπριακού λαού τον Εθνάρχη Μακάριον δεν σημαίνει τίποτε αν δεν κάμετε το δεύτερον και ουσιώδες βήμα της προσχωρήσεως σας εις το ΕΑΕΜ. Γιατί ως μόνον εκπρόσωπον του κυπριακού λαού τον ανεγνώρισε και ο Χάρτιγκ (μετ' αυτού μόνον διαπραγματεύετο) και ο Φούτ και η παγκόσμιος κοινή γνώμη και οι αιώνες από της ιδρύσεως της Εκκλησίας της Κύπρου ως σήμερα. (το ότι οι κομμουνισταί δεν τον αναγνώριζαν έστω και κατά τύπους, όπως ο Χάρτιγκ και οι άλλοι ιμπεριαλιστές, δεν ήτο απλώς ζήτημα ιδιοτροπίας των, αλλά εν τελευταία αναλύσει, ζήτημα καθαράς εθνικής προδοσίας).

Και ενώ ετονίσθη εις τους αρχηγούς των κομμουνιστών ότι το ΕΑΕΜ δεν αποτελεί κόμμα της δεξιάς ούτε καν κόμμα, αλλά ένα μέτωπον εις το οποίον οφείλουν άμα τη αναγνώρισει να ακολουθούν ανεπιφύλακτα και την εθναρχικήν γραμμήν, οι

κομμουνισταί απήντησαν ότι πρέπει να γίνουν προσυσκέψεις και να καταρτισθή ενιαίον πρόγραμμα πολιτικής και να διευρυνθή το Εθναχικόν Συβούλιον διά να περιλάβουν και τους κομμουνιστάς δημάρχους και άλλους αρχηγούς των κομμουνιστών.

Ετσι, κατά τους κομμουνιστάς, εις το Εθναρχικόν Συβούλιον θα καταστρώνεται εκάστοτε το πολιτικόν πρόγραμμα,- φυσικά οι κομμουνισταί θα θέλουν καθ' υπαγόρευσιν των διαφορετικά θα διαφωνούν- και ο Εθνάρχης θα είναι τρόπον τινά ο εκτελεστής αυτού του συμπεφωνημένου εκ των προτέρων προγράμματος, αν δεν γίνη έτσι, λεν οι κομμουνιστές, δεν μπορεί να υπάρξη "ενότη" μεταξύ του λαού, δηλαδή οι κομμουνισταί δεν θέλουν κατ' ακρίβειαν ενότητα, αλλά επίσημον βήμα διά να δρουν και κάμνουν την προπαγάνδαν των επισήμως και δεν θέλουν τον Εθνάρχην ως ηγέτην χαράσσοντα πολιτικήν γραμμήν, ιδικήν του, την οποίαν να ακολουθούμεν όλοι οι άλλοι- δεξιοί και αριστεροί, ενωμένοι, αλλά τον θέλουν ως ένα ανδρείκελλον εις τον οποίον να υπαγορεύουν το πρόγραμμα των και να τον καθιστούν υπεύθυνον διά την εκτέλεσιν του.

Οι κομμουνιστές, δεν θέλουν ενότητα- αν ήθελαν ως τώρα θα ήσαν μέλη του ΕΑΕΜ- αλλά ξένου κατά το πρότυπον του συντάγματος του Φουτ ένα συνεταιρισμόν εθνικοφρόνων και κομμουνιστών, όχι διά να απαρτισθή ένα ενιαίον και αρραγές μέτωπον, αλλά ακριβώς διά να δημιουργούνται προστριβές τας οποίας ο κομμουνισμός να διαστρεβλώνη (αυτό το καταφέρνει θαυμάσια) και εκμεταλλεύεται τους αφελείς κατά τρόπον ανήκον, αναιδή και ασύστολον με τες παληοφυλλάδες του και τα αδιάντροπα ψεύδη του και συγκρατεί τα κτηνά, τους οπαδούς του εις το κόμμα.

Τον κομμουνιστήν δεν τον ενδιαφέρει το εθνικόν συμφέρον, αλλά το κομματικόν και εφόσον το κομμουνιστικόν συμφέρον του αντιστρατεύεται το εθνικόν, συμφιλίωσις και συμβιβασμός με τους εθνικόφρονας δεν μπορεί να υπάρξη, Πως θα

ακολουθήσουν ανεπιφύλακτα την εθνική γραμμή του Μακαρίου καθ' ην στιγμήν είναι δεσμευμένοι απ' αυτήν την ιδεολογίαν (;) των να ακολουθούν την γραμμή του Κρούτσεφ; (σοβιετικόν ηγέτη). Πως είναι δυνατόν να αναγνωρίσουν ως ηγέτην των τον Μακάριον, αφού αναγνωρίζουν ένα και μόνον ηγέτην τον Κρούτσεφ και εις αυτόν ορκίζονται όχι πλέον πειθαρχίαν αλλά και τυφλήν υπακοήν;

Ερωτήστε ένα κομμουνιστήν από περιέργειαν εάν ο Μακάριος διαφωνήση με την πολιτικήν του Κρούτσεφ ποίον θα ακολουθήση και θα λάβετε τη απάντησιν "ασφαλώς τον Κρούτσεφ" συνοδευομένην με μιαν βρισιάν διά το σεπτόν πρόσωπον του Εθνάρχου.

Οι Κομμουνιστές ακολουθούν αντεθνικήν πολιτικήν πέραν πάσης αμφιβολίας. Αν άφηναν τον λαόν να ενωθή εις ένα μέτωπον ως τώρα το κυπριακόν θα είχε λυθή, γιατί ο εγγλέζος δεν θα εβασίζετο σ' αυτούς να εύρη τους "μετριοπαθείς" διά να συνεργαστή ανοικτά μαζί των, θα έβαζε την ουράν στα σκέλη του και θα εφείνετο διαλλακτικός, οι δε τούρκοι δεν θα απεθρασύνοντο από αυτήν την διάσπασιν διά να μας κατασφάζουν.

Τα αποτελέσματα λοιπόν αυτής της κομμουνιστικής τακτικής δεν είναι μόνον αντεθνικά αλλά και εγκληματικά και ισοδυναμούν προς αποκάλυπτον προδοσίαν.

ΠΕΚΑ

(Πολιτική Επιτροπή Κυπριακού Αγώνος)

Στο μεταξύ οι "καυγάδες" και οι διαφωνίες μεταξύ των Κομμουνιστών με την ΕΟΚΑ ήταν συνεχείς και οι δυο παρατάξεις επέμεναν στις θέσεις τους.

Ακόμα και στο θέμα της Παθητικής Αντίστασης δηλαδή του σαμποταρίσματος των βρετανικών προϊόντων (τροφίμων, καλλυντικών, φορεμάτων και άλλων εισαγόμενων προϊόντων που η ΕΟΚΑ ζήτησε αυστηρά τη μη χρήση τους από τους Έλληνες Κυπρίους) οι διαφωνίες ήταν πολύ μεγάλες και έφθαναν σε περίεργες όσο και ακατανόητες ενέργειες, υπερβολές και αντιδράσεις γύρω από ένα θέμα που θα μπορούσε να

υπάρχει ομοφωνία.

Στις 19 Αυγούστου η εφημερίδα του ΑΚΕΛ "Χαραυγή" έγραφε:

"Σε σχόλιο μας το περασμένο Σάββατο χαρακτηρίσαμε σαν βλαβερή τακτική τις μέθοδες που χρησιμοποιούνται για την επιβολή των συνθημάτων της Παθητικής Αντίστασης. Ιδιαίτερα ακούσαμε την τακτική που ακολουθούν ορισμένοι να ξεσχίζουν και να καίουν υφάσματα, να καταστρέφουν ενδυμασίες, να βάζουν και να λερώνουν με μαύρη μπογιά ή μελάνι τα χείλη γυναικών κτλ. Και τονίζαμε ότι τέτοιες μέθοδες εκτός που προκαλούν φυσική ψυχολογική αντίσταση, μας εκθέτουν. Εκθέτουν αυτό τούτο το κίνημα της Παθητικής Αντίστασης.

Με ευχαρίστηση και ικανοποίηση είδαμε την επομένη Κυριακή και χθες Δευτέρα να δημοσιεύεται στον τύπο η ακόλουθη ανακοίνωση:

Κατά τας τελευταίας ημέρας μερικά πρόσωπα έβαψαν διά μελάνης τα χείλη γυναικών και ελέρωσαν τα φορέματα των (γιατί δεν εφάρμοσαν τη Παθητική Αντίσταση). Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αι ασχημίες αυτές οφείλονται εις πρωτοβουλία ανευθύνων προσώπων και ότι τοιαύται πράξεις καταδικάζονται γενικώς.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι οι ασχημίες αυτές, θα σταματήσουν αμέσως. Πρέπει όμως να μελετηθεί, χωρίς καθυστέρηση, και το ζήτημα του εμπρησμού και καταστροφής εισαγωμένων υφασμάτων. Τονίσαμε και σε προηγούμενο σημείωμα, ότι τα παληά στοκ εισαχθέντων εμπορευμάτων πρέπει να αφεθούν ελεύθερα στην κατανάλωση. Δεν είναι καθόλου δίκαιο να καταστρέφουμε οικονομικά εκατοντάδες μικρούς και μεγάλους εμπόρους που έχουν στα χέρια τους τέτοια στοκ. Και ούτε βέβαια είναι δίκαιο και δεν κερδίζει τίποτα το κίνημα Παθητικής Αντίστασης, όταν καίουμε τα υφάσματα που με θυσίες κατορθώνουν ν' αγοράσουν φτωχοί άνθρωποι.

Ας μελετηθούν με προσοχή αυτές οι απόψεις όπως και η γνώμη που διτυπώσαμε το περασμένο

Σάββατο, ότι το κίνημα της Παθητικής Αντίστασης πρέπει να γίνει συνείδηση για τον λαό με τη διαφώτιση και την πειθώ".

Όμως η ΕΟΚΑ έστελλε και προσωπικές επιστολές σε όσους επέλεγαν να ντύνονται με εξωτερικά ρούχα.

Εγγραφε η "Χαραυγή" στις **23.8.1968**:

"Στον Κάτω Αμιάντο στάληκε επιστολή σε δυο κοπέλλες αριστερών φρονημάτων με τη διαταγή να καύσουν δημόσια φορέματα που έραψαν τελευταία γιατί ήταν εξωτερικής προέλευσης. Οι νέες είπαν ότι τα είχαν αγοράσει από καιρό και είναι κρίμα να τα καταστρέψουν. Ακολούθησε παγκοινωνιακή συγκέντρωση που εξέτασε το ζήτημα. Στάληκε επιστολή στον Εθναρχεύοντα Μητροπολίτη Κιτίου ότι "πρόκειται για επιθέσεις κομματικού χαρακτήρα".

Ακολούθησε νέα επιστολή στην οποία η Αριστερά Κάτω Αμιάντου χαρακτηρίζεται "αισχρά υποκείμενα και εξυβρίζεται ο Ανδρέας Ζιαρτίδης.